

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 12/J/2012

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 13J**

Ședința publică din
14 noiembrie 2012

Pe rol, soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului T. H. O., judecător în cadrul Judecătoriei T., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii și, respectiv, exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar B. C., pârâtul judecător T. H. O., asistat de avocat R. V., cu delegație la dosar, martorii T. L., M. C., O. M. și M. L.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția solicită pârâtului judecător T. H. O. să precizeze dacă dorește ca dezbaterile, ce vor avea loc în prezenta cauză, să se desfășoare, după

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

caz, în ședință secretă sau în ședință publică, iar pârâtul judecător a învederat că este de acord ca ședința Secției să fie publică.

În conformitate cu dispozițiile art. 186 Cod de procedură civilă, Secția a procedat la ascultarea, pe rând, a martorilor T. L., M. C., O. M. și M. L., sub prestare de jurământ, conform dispozițiilor art. 193 Cod de procedură civilă, declarațiile fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că s-a exercitat acțiunea disciplinară de către comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului judecător T. H. O., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În esență, s-a reținut că, pârâtul judecător T. H. O. a soluționat 14 cauze, în care reprezentant al părților era doamna avocat C. I. L., persoană cu care domnul judecător se afla într-o relație apropiată, chiar intimă, cunoscută de colegi judecători, procurori, grefieri și avocați, și nu a înțeles să formuleze cerere de abținere, potrivit art. 25 Cod procedură civilă, sau să înștiințeze, în scris, Colegiul de conducere al instanței cu privire la existența conflictului de interese, conform art. 5 alin. (2) din Legea nr. 303/2004.

Cu privire la cea de-a doua abatere disciplinară, s-a arătat de către inspectorul judiciar că își menține punctul de vedere, exprimat pe larg în conținutul acțiunii disciplinare, unde au fost detaliate faptele reținute în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sarcina pârâtului judecător.

Referitor la apărarea pârâtului judecător T. H. O., în sensul că, împreună cu doamna avocat C. L. au decis rezilierea contractelor de asistență juridică cu părțile din dosare, ca urmare a faptului că luase la cunoștință că se începuse efectuarea de verificări cu privire la existența relației pe care o are cu doamna avocat, s-a arătat că acest fapt nu este de natură a înlătura suspiciunea de imparțialitate a pârâtului judecător în soluționarea cauzelor respective.

Din această perspectivă, se apreciază că pârâtul judecător a încălcat și dispozițiile referitoare la normele Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, potrivit cu care judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, precum și să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea și imparțialitatea sa.

Se mai arată că starea de incompatibilitate a pârâtului judecător, datorată relației sale cu doamna avocat C., a existat anterior perioadei menționate de acesta în fața Secției și că apărările sale nu au adus nimic nou, care să schimbe natura acțiunii disciplinare.

Față de toate aspectele analizate în cuprinsul acțiunii disciplinare și raportat la întregul material probator administrat în cauză, se solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare față de pârâtul judecător T. H. O., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Apărătorul ales al pârâtului judecător T. H. O., având cuvântul, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare, apreciind că abaterile disciplinare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

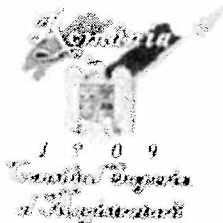
[REDACTED] [REDACTED]
reținute în sarcina pârâtului judecător nu au suport probator, neputând atrage sancționarea disciplinară a acestuia.

Astfel, în ceea ce privește reținerea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, a arătat că, în opinia sa, așa cum a menționat și în cuprinsul întâmpinării depuse la dosar, trebuie să se facă distincție între două perioade de timp, respectiv vara anului 2011-noiembrie 2011 și, respectiv, ianuarie 2012 la zi, când doamna avocat C. a reziliat contractele de asistență juridică cu părțile din dosarele care au rămas spre soluționare pârâtului judecător, ca urmare a faptului că acesta a aflat că există o cercetare prealabilă demarată de Inspekția Judiciară împotriva sa.

De asemenea, arată că, la dosar, există consemnate declarații ale martorilor, din care rezultă că, în vara anului 2011, nu exista o relație de notorietate între domnul judecător T. și doamna avocat C., pe care să o cunoască personalul instanței.

Se mai arată că, deși pârâtului judecător i se impută faptul că, în mod frecvent, a fost vizitat în biroul său de către doamna avocat C., această împrejurare nu este probată în nici un mod, mai mult decât atât, la acel moment, pârâtul judecător era căsătorit și locuia împreună cu soția sa.

În continuare, se solicită a se reține că, deși pârâtului judecător i se impută și pronunțarea unor soluții favorabile în cauzele în care doamna avocat C. era reprezentantul uneia dintre părți, acest lucru nu corespunde realității, or, chiar și în situația în care, în unele dintre dosarele respective, soluțiile pronunțate erau favorabile părților apărute de către doamna avocat C., acestea puteau fi contestate de partea nemulțumită, lucru care nu s-a întâmplat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Precizează că relația de prietenie nu a fost dezvoltată de către pârâtul judecător T. H. O. numai cu doamna avocat C., ci cu toți avocații, lucru confirmat și de martorii care au fost audiați la acest termen de judecată.

Mai solicită a se reține că, în perioada cuprinsă între noiembrie 2011-ianuarie 2012, nu există soluții pronunțate, în dosarele în care doamna avocat C. a avut calitatea de reprezentant al uneia dintre părți, și că decizia acesteia de a rezilia contractele de asistență juridică cu părțile din dosarele respective a avut la bază convingerea sa intimă că așa era normal să procedeze.

În concluzie, consideră că nu se pot aduce argumente credibile că pârâtul judecător T. H. O. ar fi trebuit să se abțină în dosarele în care avocat era doamna C., mai ales că părțile, care se considerau prejudiciate, puteau formula cerere de recuzare a acestuia.

Pentru toate argumentele expuse, apreciază că cele două abateri disciplinare, reținute în sarcina pârâtului judecător, nu pot fi dovedite, sens în care se impune respingerea acțiunii disciplinare.

Pârâtul judecător T. H. O., având cuvântul, arată că nu mai are nimic de adăugat, fiind de acord cu toate concluziile apărătorului său.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. .../ J/2012, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului T. H. O., judecător în cadrul Judecătoriei T., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 (99 lit. b în actuala reglementare), precum și a abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 (99 lit. t în actuala reglementare).

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că domnul judecător T. H. O., președintele Judecătoriei T., se află din a doua jumătate a anului 2011 într-o relație de prietenie intimă cu doamna avocat I. L. C., relație devenită una de concubinaj din luna noiembrie 2011, însă nu a formulat cereri de abținere în cauzele în care doamna avocat a reprezentat părțile la un moment dat și nici nu a adus la cunoștință, în scris, Colegiului de conducere al instanței existența unui conflict de interese care afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

Totodată, în cuprinsul acțiunii disciplinare s-a reținut că domnul judecător T. H. O. a pronunțat unele soluții favorabile părților apărute de doamna avocat C. I. L., cu nesocotirea normelor de procedură civilă sau penală aplicabile, fiind astfel afectate imaginea publică și credibilitatea profesională ale întregului corp de judecători al instanței la care acesta exercită funcția de președinte.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și pe dispozițiile art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârâtul judecător a depus la dosar întâmpinare, în cuprinsul acesteia solicitând respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, deoarece obiectul acțiunii disciplinare nu se încadrează în textul art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

A învederat că relațiile sale de natură personală cu doamna avocat I. L.C. au început și s-au dezvoltat la sfârșitul anului 2011 și debutul anului 2012, până în acel moment acestea încadrându-se în parametri firești ai unei colaborări interprofesionale, astfel că nu putea fi afectată aparența de imparțialitate.

Mai mult, pârâtul a arătat că doamna avocat a reprezentat părțile numai în unele dintre dosarele evidențiate în cuprinsul acțiunii disciplinare și, în cele mai multe cazuri, pentru o perioadă scurtă de timp, în luna ianuarie 2012 reziliind contractele de asistență juridică cu acei justițiabili ale căror dosare erau pendinte la completul pe care îl prezida.

De asemenea, pârâtul a subliniat faptul că unele dintre soluțiile pronunțate în dosarele menționate de Inspecția Judiciară conțin o eroare pur materială, fiind omisă menționarea cuvântului „provizoriu”, iar altele reprezintă o practică atât a sa cât și a altor colegi într-un anumit tip de

cauze.

În cursul cercetării disciplinare a fost audiat pârâtul judecător, a fost administrată proba cu înscrisuri, solicitată și încuviințată pentru ambele părți și au fost audiați martorii T. L., O. M. M., M. L.A. și M. C. M.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori reține următoarea situație de fapt:

Inspekția Judiciară, urmare a sesizării petentei Societatea Agricolă P. C. privind nerespectarea modul de instrumentare de către domnul judecător T. H. O. a două cereri de suspendare provizorie a executării silite, a procedat la efectuarea unor verificări.

La data de 17 ianuarie 2012, președintele Curții de Apel C. a înaintat Inspekției Judiciare o sesizare, conexată la cea mai sus-menționată, ce avea la bază rezultatul verificărilor dispuse privind activitatea profesională a domnului judecător T. H. O., președintele Judecătoriei T.

Din cuprinsul acestei ultime sesizări, aflate la filele 1-4 în volumul II al dosarului de cercetare disciplinară, rezultă că, la data de 6 ianuarie 2012, doamna judecător S. S., președintele Tribunalului C., a adus la cunoștință conducerii Curții de Apel C. împrejurarea că domnul judecător T. H. O. nu înțelege să formuleze cereri de abținere în litigiile cu a căror soluționare este învestit în care doamna L. I. C. are calitatea de avocat al uneia/unora dintre părți, deși între cei doi există o legătură de prietenie intimă.

Existența unei legături de prietenie intime între doamna avocat L. I. C. și domnul judecător T. H. O. este confirmată atât de martori, cât și de domnul judecător.

Domnul judecător a menționat luna noiembrie ca moment al debutului relației sale intime cu doamna avocat (fila 761 din vol. I, dosarul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] de cercetare disciplinară), iar apoi, cu ocazia audierii sale de către Secție, a specificat inițial că o eventuală stare de incompatibilitate a sa în soluționarea cauzelor în care avocat era doamna I. L. C. s-ar fi putut contura abia la începutul anului 2012 (fila 64 din dosarul .../J/2012), pentru ca apoi să precizeze ca moment al modificării naturii relației cu posibile consecințe asupra stării sale de incompatibilitate sfârșitul anului 2011 (fila 65).

Secția apreciază nesincere aceste declarații ale pârâtului judecător având în vedere atât lipsa lor de consecvență, cât și faptul că acestea sunt contrazise de restul probelor administrate în cauză.

Este evident faptul că o relație apropiată între domnul judecător și doamna avocat a existat anterior toamnei anului 2011, moment la care a devenit notorie.

Astfel, însuși domnul judecător T. H. O., în cuprinsul procesului-verbal (filele 763-764, vol. I, dosar cercetare disciplinară) recunoaște că la începutul lunii iulie a început să o simpatizeze de doamna avocat, iar în luna septembrie, după revenirea din concediu, a început să o curteze, întrucât se separase în fapt de soția sa.

Mai mult, toți martorii audiați în cauză au făcut referire la existența unei relații sentimentale între domnul judecător T. și doamna avocat C. anterior lunii noiembrie 2011: doamna judecător M. C. M. a precizat că în luna octombrie a aflat despre existența unei atare relații apropiate (fila 109 dosar .../J/2012); domnul judecător O. M. M. I a menționat de asemenea luna octombrie (fila 111 dosar .../J/2012); doamna M. L. A. a specificat că a aflat din zvonul public de o relație sentimentală a domnului judecător cu

doamna avocat în octombrie-noiembrie (fila 769 vol. I, dosar cercetare disciplinară), iar domnul procuror T. L. a precizat ca moment al primelor suspiciuni privind lipsa de imparțialitate a domnului judecător T. la soluționarea cauzelor în care avocat era doamna C. L. I., vara anului 2011(fila 765 vol. I, dosar cercetare disciplinară).

Din concluziile verificărilor efectuate în perioada 09-12 ianuarie 2012 la Judecătoria T., ca urmare a dispoziției conducerii Curții de Apel C., Secția reține că au fost identificate 14 cauze pe care domnul judecător T. H. O. le-a soluționat sau la a căror judecată a participat și în care doamna I. L. C. a avut calitatea de avocat, respectiv 9 dosare penale (dosarele nr. .../.../2011, .../.../2010, .../.../2010, .../.../2011, .../.../2011, .../.../2011, .../.../2011, .../.../2011, .../.../2011) și 5 dosare civile (dosarele nr. .../.../2010, .../.../2010, .../.../2011, .../.../2011, .../.../2011).

Domnul T. H. O. a dobândit calitatea de judecător în anul 2008, fiind repartizat la Judecătoria G., iar în data de 15 iulie 2010, urmare a examenului susținut, a fost numit în funcția de președinte al Judecătoriei T., exercitând și în prezent această funcție.

În calitate de președinte al instanței, prin Decizia nr.... din 7 aprilie 2011 a Colegiului de conducere al Judecătoriei T., domnul judecător T. a fost desemnat să soluționeze cererile având ca obiect: înființare/modificare acte constitutive, dizolvare de sindicate și societăți agricole, iar prin Decizia Colegiului de conducere nr.27 din 6 iulie 2011, în conformitate cu dispozițiile art.403 alin.4 Cod procedură civilă și art.99 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești a fost desemnat să exercite atribuția prevăzută de lege în sarcina președintelui

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] instanței, privind soluționarea cererilor de suspendare provizorie a executării silite, începând cu data de 6 iulie 2011. Totodată, prin Hotărârea nr. 2 a Colegiului de conducere al Judecătoriei T. a fost stabilită configurația completelor de judecată pentru anului 2011, domnul T. H. O. fiind președinte al completelor P.3 și C.13 (filele 87, 88, 95, 96, vol. II dosar disciplinar).

Secția reține că, în calitate de titular al completelor C.13 și P.3, precum și în considerarea atribuțiilor expres prevăzute de lege și de Regulamentul de organizare a instanțelor judecătorești în sarcina președintelui de instanță, domnul judecător T. H. O. a soluționat dosare civile, respectiv penale, în care calitatea de apărător al uneia din părți a aparținut doamnei avocat C. I. L. și a hotărât în favoarea părții asistate/reprezentate de aceasta, în condițiile în care, astfel cum s-a reținut anterior, din a doua jumătate a anului 2011 se află într-o relație de prietenie intimă cu doamna avocat, relație devenită una de concubinaj, din luna noiembrie 2011, în unele cazuri cu nerespectarea normelor de procedură civilă și de procedură penală.

Secția constată că domnul judecător nu a formulat cereri de abținere în dosarele în care era apărător doamna I. L. C., nici măcar în perioada septembrie-noiembrie 2011, când relația devenise publică, cunoscută atât de colegi cât și de persoane din afara instanței. Mai mult, deși domnul judecător a afirmat că s-a mutat împreună cu doamna avocat în luna decembrie 2011 (fila 763 vol. I dosar de cercetare disciplinară), nu a formulat cereri de abținere nici după această dată. A mai precizat domnul judecător că doamna avocat a reziliat din proprie inițiativă toate contractele de asistență juridică pe care le avea în cauzele care îi fuseseră repartizate

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] spre soluționare, fără nicio legătură cu sesizarea Inspecției Judiciare, de care el a aflat abia în luna aprilie 2012. (fila 64-65 din dosarul nr. .../J/2012). Secția apreciază această afirmație total lipsită de sinceritate, în condițiile în care din sesizarea Curții de Apel C. (filele 1-4) rezultă că domnul judecător T. a fost convocat la data de 10 ianuarie 2012 la biroul președintelui Curții de Apel C. tocmai pentru a oferi explicații în legătură cu relația sa cu doamna avocat C.

Referitor la nerespectarea normelor de procedură civilă sau penală în anumite dosare, Secția reține următoarele:

1. La data de 16.09.2011 au fost înregistrate pe rolul Judecătoriei T. dosarele nr..../.../2011 și nr..../.../2011, având ca obiect două cereri formulate de contestatorii R. C. și, respectiv, R. C. și R. D., prin avocat I. L. C., în contradictoriu cu societatea creditoare, prin care s-a solicitat suspendarea provizorie a executării silite, în temeiul dispozițiilor art.399 și art.403 alin.4 Cod procedură civilă, suspendarea executării silite în temeiul art.399 și art.403 alin.1 Cod procedură civilă și anularea formelor de executare (filele 157-165, 166-175, vol. I dosar cercetare disciplinară).

În cauză, în fiecare din cele două dosare, contestatorii au achitat cauțiunea, conform recipiselor depuse la dosar (filele 586-591, vol. I dosar cercetare disciplinară).

Cele două dosare au fost repartizate manual, având în vedere obiectul acestora, completului urgențe civil, prezidat de președintele judecătoriei.

Prin încheierea civilă nr.../16.09.2011 pronunțată în Camera de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Consiliu în dosarul nr.../.../2011, de către completul prezidat de domnul judecător H. O. T., a fost admisă cererea formulată de contestatorul R. C. în contradictoriu cu intimata Societatea Agricolă P. C., s-a dispus suspendarea executării silite în dosarul execuțional nr.../2011 până la soluționarea contestației la executare înregistrată pe rolul instanței sub nr.../.../2011, s-a dispus restituirea cauțiunii în sumă de 3.565 lei și s-a disjuns cauza sub aspectul judecării contestației la executare înregistrate sub numărul menționat, stabilindu-se termen pentru soluționarea acesteia la data de 19.10.2011, la același complet. S-a făcut mențiunea că soluția pronunțată este irevocabilă.

În dosarul disjuns, având ca obiect contestația la executare și suspendarea executării silite, înregistrat sub nr.../.../2011, la primul termen de judecată din 19.10.2011, completul constituit din domnul judecător H. O. T. a constatat că a intervenit incidentul procedural privind greșita compunere a completului de judecată pentru soluționarea cererii având ca obiect contestație la executare, întrucât, potrivit Hotărârii Colegiului de Conducere nr.14/14.10.2011, completul C.13 urmează să soluționeze cauzele aflate pe rol, neputând primi dosare cu termen nou. Pentru aceste considerente a dispus repartizarea ciclică a dosarului la completul C.1, cu termen de judecată la 16.12.2011 (filele 163-165, vol. I dosar cercetare disciplinară).

Prin sentința civilă nr.../10.02.2012, pronunțată în dosarul nr.../.../2011 de către completul prezidat de doamna judecător A. G. N., a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de suspendare a executării silite, precum și contestația la executare, contestatorul fiind obligat la plata cheltuielilor de judecată (filele 72-75, vol. I dosar cercetare disciplinară).

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin încheierea civilă nr.../16.09.2011, pronunțată în Camera de Consiliu în dosarul nr.../.../2011 de către completul prezidat de domnul judecător H. O. T, a fost admisă cererea formulată de petenții R. C. și R. D. în contradictoriu cu societatea creditoare, s-a dispus suspendarea executării silite în dosarul execuțional nr.../2011 al executorului judecătoresc B. M. până la soluționarea contestației la executare înregistrată pe rolul instanței sub nr.../.../2011, s-a dispus restituirea cauțiunii în sumă de 3.565 lei și s-a disjuns cauza sub aspectul judecării contestației la executare înregistrate sub numărul menționat, stabilindu-se termen pentru soluționarea acesteia la data de 19.10.2011, la același complet. S-a făcut mențiunea că soluția pronunțată este irevocabilă.

În dosarul disjuns, având ca obiect contestația la executare și cererea de suspendare a executării silite pornite în dosarul execuțional nr.../2011, înregistrat sub nr.../.../2011, la termenul de judecată din 19.10.2011, completul constituit din domnul judecător H. O. T. a constatat că a intervenit incidentul procedural privind greșita compunere a completului de judecată pentru soluționarea cererii având ca obiect contestație la executare, întrucât potrivit Hotărârii Colegiului de Conducere nr.../14.10.2011, completul C13 urmează să soluționeze cauzele aflate pe rol, neputând primi dosare cu termen nou. Pentru aceste considerente a dispus repartizarea ciclică a dosarului la completul C9, cu termen la 13.12.2011 (filele 173-175, vol. I dosar disciplinar).

La termenul din 13.12.2011, doamna judecător A. A. investită cu soluționarea cauzei, a formulat cerere de abținere întemeiată pe dispozițiile art.24 și următoarele din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că s-a pronunțat anterior în alt dosar privind aceleași părți, precum și asupra

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cererii de încuviințare a executării silite în dosarul execuțional nr.../2011.

Declarația de abținere a fost respinsă prin încheierea pronunțată în Camera de Consiliu la data de 16.12.2011.

Prin sentința civilă nr. .../17.01.2012 pronunțată în dosarul nr.../.../2011 a fost admisă excepția netimbrării contestației la executare invocată din oficiu și a fost anulată ca netimbrată contestația la executare, contestatorii fiind obligați să plătească intimatei cheltuieli de judecată (filele 86, 87, vol. I dosar disciplinar).

Secția reține că soluțiile pronunțate de domnul judecător H. O. T. prin cele două încheieri din data de 16.09.2011 (de altfel, identice) vizează o cerere de suspendare provizorie a executării silite, formulată în temeiul dispozițiilor art.403 alin.4 din Codul de procedură civilă, cu care instanța s-a considerat investită.

Primul capăt al cererii formulate de contestator, respectiv suspendarea provizorie a executării silite, a determinat, de altfel, ca aceste dosare să fie repartizate manual completului de judecată prezidat de președintele judecătoreiei, iar judecata să se facă fără citarea părților, în conformitate cu dispozițiile art.403 alin.4 Cod procedură civilă, aspect consemnat în practica încheierii.

Deși, în considerentele celor două încheieri instanța face vorbire despre posibilitatea suspendării provizorii a executării silite în conformitate cu dispozițiile art.403 alin.4 Cod procedură civilă și reține că în cauză s-a formulat și cerere de suspendare a executării silite în temeiul dispozițiilor art.403 alin.1 Cod procedură civilă, domnul judecător T. H. O. s-a pronunțat pe cererea de suspendare a executării silite, fără ca părțile să fi fost citate și a dispus această măsură până la soluționarea contestației la

executare în fiecare din cele două dosare.

Or, în ceea ce privește suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, legea prevede că aceasta se soluționează cu citarea tuturor părților tocmai pentru asigurarea dreptului la apărare, cu respectarea principiului contradictorialității, cu atât mai mult cu cât, în cadrul unei asemenea cereri, instanța trebuie să stabilească cauțiunea datorată de contestator, iar părțile trebuie să-și exprime opinia cu privire la cuantumul acesteia.

În motivarea celor două încheieri pârâțul judecător a reținut ca fiind posibilă judecarea cererii de suspendare a executării silite în mod separat și nu în cadrul contestației la executare, întrucât textul art.403 alin.4 Cod procedură civilă se referă la instanța competentă și nu la completul investit cu soluționarea contestației la executare, motiv pentru care dispune suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, deși nu fusese investit cu o cerere de suspendare de drept comun, ci cu o cerere de suspendare provizorie a executării silite care era de competența sa, ca președinte al judecătoriei (filele 46-47 dosar de cercetare disciplinară)

De asemenea, pârâțul judecător a reținut ca temei al cererilor dispozițiile art.581 Cod procedură civilă, aspect fără suport în cuprinsul înscrisurilor din dosar.

Mai mult decât atât, Secția observă că pârâțul judecător a dispus restituirea cauțiunii consemnate către contestatori în ambele cauze, deși, potrivit dispozițiilor art.403 alin.4 teza II din Codul de procedură civilă, cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul, iar potrivit art.723¹ alin.3 Cod procedură civilă cauțiunea se

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

eliberează celui care a depus-o în măsura în care asupra acesteia cel îndreptățit în cauză nu a formulat cerere pentru plata despăgubirii cuvenite, până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data la care, prin hotărâre irevocabilă, s-a soluționat fondul cauzei.

Din interpretarea textelor de lege menționate, Secția reține că, în situația admiterii cererii de suspendare a executării silite până la soluționarea contestației la executare, cautiunea rămâne la dispoziția instanței, care va hotărî cu privire la aceasta doar după rezolvarea contestației la executare și în funcție de soluția pronunțată.

Secția constată că pârâtul judecător s-a pronunțat asupra unor cereri de suspendare a executării silite, cu care ar fi trebuit să fie investit prin repartizare aleatorie, iar nu prin repartizare manuală. În considerarea dispozițiilor art.403 alin.4 Cod procedură civilă, precum și a dispozițiilor art.99 alin.10 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, președintele instanței ar fi trebuit să soluționeze doar cererea de suspendare provizorie a executării silite.

Totodată, deși încheierile prin care se dispune suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare pot fi atacate în mod separat cu recurs, pârâtul judecător a menționat că respectivele încheieri sunt irevocabile.

Secția nu poate reține explicația oferită de domnul judecător în sensul existenței unei erori materiale în cele două dosare, prin omisiunea cuvântului „provizorie” din modelul de minută utilizat, eroare pe care a constatat-o după sesizarea Inspecției Judiciare (fila 764, vol. I dosar de cercetare disciplinară), deoarece, pe de o parte este greu de crezut că o astfel de eroare materială nu este observată pe o perioadă de peste 3 luni de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

zile de către domnul judecător, singura persoana care a întocmit aceste dispozitive, iar, pe de altă parte, față de împrejurarea că, în cuprinsul aceluiași dispozitive, pârâul judecător se pronunța și asupra cererii de restituire a cauțiunii.

Mai mult, Secția constată că în dosarele nr. .../.../2011 și .../.../2011 pârâul judecător a soluționat alte două cereri de suspendare provizorie a executării silite fără ca pretinsa eroare materială să se regăsească în cuprinsul dispozitivelor (fila 267 și 249, vol. I, dosar de cercetare disciplinară).

În ceea ce privește aspectul restituirii cauțiunii depuse, din verificările efectuate în faza de cercetare disciplinară (fila 176, vol. I, dosar cercetare disciplinară), Secția constată că cele două dosare în care apărătorul petentului/petenților a fost doamna avocat C. I. L. constituie o excepție, în niciunul din celelalte dosare în care a fost admisă cererea de suspendare provizorie a executării silite nedispunându-se restituirea cauțiunii depuse.

2. Dosarul civil nr. .../.../2011, înregistrat la data de 8 iunie 2011 pe rolul Judecătoriei T., având ca obiect înscriere societate agricolă, a fost soluționat în Camera de consiliu de președintele instanței, domnul judecător H. O. T., prin încheierea nr.... din 15 iunie 2011.

Prin hotărârea judecătorească mai sus-evocată, s-a admis cererea formulată de Societatea Agricolă R. A.C. prin persoana împuternicită să efectueze procedura, R. C. (aceeași persoană cu titularul cererilor de suspendare provizorie a executării silite ce au făcut obiectul dosarelor nr..../.../2011 și nr..../.../2011 ale Judecătoriei T. mai sus analizate) și, în

consecință, s-a dispus dobândirea personalității juridice și înscrierea acestei societăți în Registrul special ținut la Judecătoria T., deși, așa cum reiese din înscrisurile dosarului, cererea nu a fost semnată (filele 550-552, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Potrivit dispozițiilor art. 333 și 338 din Codul de procedură civilă cererea, inclusiv în procedura necontencioasă, trebuie să cuprindă și semnătura titularului, astfel că nesemnarea cererii cu care a fost investită instanța trebuie observată de judecător și, potrivit art.133 Cod de procedură civilă, trebuie pusă în vedere petentei pentru a fi remediată, în caz contrar fiind aplicabilă sancțiunea nulității cererii, iar nu soluționarea acesteia pe fond.

3. Dosarul nr....../.../2011 având ca obiect cererea de rejudecare după extrădare întemeiată pe art. 522¹ Cod procedură penală, formulată de către condamnatul B. R. A., ce a fost predat statului român în baza unui mandat european de arestare, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei T. la data de 26 ianuarie 2011, fiind repartizat aleatoriu completului P.3, cu prim termen de judecată la data de 2 martie 2011 (filele 261-268, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

În temeiul delegației de asistență judiciară obligatorie nr....../2011 (fila 273, vol. II dosar de cercetare disciplinară), petentul condamnat a fost asistat de către apărătorul din oficiu, iar în data de 4 mai 2011, a fost depusă împuternicire avocațială de către domnul avocat S.A.P. (fila 277, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

La data de 1 iunie 2011 s-a depus împuternicire avocațială pentru condamnat de către doamna avocat C. L. I. și o precizare a cererii

condamnatului, în aceasta arătându-se, în esență, că sunt îndeplinite condițiile art.522¹ Cod procedură penală privind rejudecarea după extrădare (filele 280-283 vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Instanța, constatând că inculpatul a fost judecat în lipsă, prin încheierea din 10 iunie 2011 - încheiere ce nu poate fi atacată separat - a admis în principiu cererea de rejudecare, a anulat mandatul de executare nr.../2010 și a dispus punerea de îndată în libertate a condamnatului dacă nu este arestat în altă cauză. Prin aceeași încheiere s-a dispus disjungerea și înregistrarea cu număr nou pentru rejudecare a dosarului nr..../.../2010 al Judecătoriei T. și s-a stabilit termen la data de 20.07.2011 (filele 134-156, vol. I dosar de cercetare disciplinară și 286-289 vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Secția apreciază că pârâtul judecător nu a respectat dispozițiile procedurale conținute în art. 522¹ alin. 1 Cod procedură penală prin admiterea în principiu a cererii de rejudecare și anularea mandatului de executare a pedepsei privative de libertate, cu consecința punerii în libertate a condamnatului, deoarece nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru admisibilitatea unei asemenea cereri.

Astfel, Secția reține că, potrivit dispozițiilor art. 522¹ Cod procedură penală, aplicabile în speță, în cazul în care se cere extrădarea sau predarea în baza unui mandat european de arestare a unei persoane judecate și condamnate în lipsă, cauza va putea fi rejudecată de către instanța care a judecat în primă instanță, la cererea condamnatului, admisibilitatea în principiu a unei astfel de cereri fiind condiționată de realizarea cumulativă a două cerințe: judecarea și condamnarea în lipsă.

Secția reține că admiterea cererii de rejudecare s-a dispus fără a fi

respectate cerințele prevăzute în normele procedurale menționate mai sus, nesubzistând condițiile judecării și condamnării în lipsă. Deși instanța a reținut în cuprinsul încheierii (fila 70 din dosarul .../J/2012) că respectivul condamnat a lipsit la toate termenele de judecată din fața instanței cu ocazia primei judecări a cauzei, această împrejurare nu corespunde adevărului.

Astfel, așa cum s-a evidențiat și în sesizarea Curții de Apel C., și cum rezultă din hotărârile instanțelor de control judiciar (filele 606-620, vol. II dosar de cercetare disciplinară), în dosarul Tribunalului C. având ca obiect judecarea apelului inculpatului B. R. A. împotriva sentinței prin care a fost condamnat, acesta a fost prezent personal în fața instanței, fiind asistat de apărător ales; în fața instanței de apel a precizat că locuiește în T., dar că anterior a locuit în C., la o adresă pe care mama sa nu o cunoștea; pentru că inculpatul a lipsit la judecata în fond, instanța de apel l-a audiat, acesta arătând că are cunoștință de cuprinsul actului de sesizare; mai mult, s-a audiat și martor.

Ca urmare a pronunțării de către domnul judecător T. H. O. a încheierii din 10 iunie 2011, penitenciarul a comunicat că persoana vizată a fost pusă în libertate la aceeași dată, iar la termenele din 20 iulie 2011, 21 septembrie 2011, 19 octombrie 2011, 7 decembrie 2011 cauza a fost amânată din diverse motive, la solicitarea doamnei avocat C. L. (filele 293-298, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Pentru termenul de judecată din data de 25 ianuarie 2012, doamna avocat C. L. a solicitat instanței să ia act de faptul că a fost reziliat contractul de asistență juridică încheiat cu inculpatul.

Totodată, Secția pentru judecători în materie disciplinară reține că,

[REDACTED] [REDACTED]

din constatările inspectorilor în cursul cercetării disciplinare, cu ocazia verificărilor, prin sondaj, a unui număr de 9 dosare înregistrate la Judecătoria T. în anul 2011, având ca obiect rejudecarea după extrădare (filele 408-561, vol. I dosar de cercetare disciplinară), rezultă că modalitatea în care domnul judecător T. H. a făcut aplicarea normelor de procedură penală vizând rejudecarea după extrădare/predare pe baza unui mandat european de extrădare în dosarul analizat mai sus, a fost contrară chiar propriei practici adoptată în materie, un exemplu elocvent fiind soluția pronunțată în dosarul nr..../.../2011 (sentința penală .../2011, fila 545-546 din vol. I, dosar de cercetare disciplinară). În cuprinsul acestei ultime sentințe penale pârâtul judecător, verificând întrunirea condițiilor impuse cumulativ de dispozițiile art. 522¹ Cod procedură penală, a apreciat că prejudicierea dreptului la apărare nu poate fi reținută în condițiile în care, deși nu a fost prezent la soluționarea cauzei în primă instanță, condamnatul a declarat personal apel peste termen.

4. Dosarul nr..../.../2011 având ca obiect infracțiunea de refuz de recoltare a probelor biologice prevăzută de art.87 alin.5 din OUG nr.195/2002, înregistrat pe rolul Judecătoriei T. la data de 20 septembrie 2011, a fost repartizat la completul P.3, prezidat de domnul judecător T. (filele 309-341, vol. II dosar disciplinar).

Potrivit rechizitoriului din data de 19 septembrie 2011, s-a pus în mișcare acțiunea penală și s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ș.A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.87 alin.5 din OUG nr.195/2002, modificată prin Legea nr.49/2006, constând în refuzul, împotrivirea ori sustragerea conducătorului unui autovehicul de a se

supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat în vederea stabilirii alcoolemiei (filele 315-319, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

În cursul urmăririi penale, inculpatul Ș.A. a fost asistat inițial de apărătorul ales, avocat L.D., după care, în temeiul contractului de asistență juridică din data de 7 septembrie 2011, de către doamna avocat C. L. I. (fila 321, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

În fața instanței de fond, doamna avocat a depus pentru termenul din 21 septembrie 2011 o cerere, motivată la modul general, de eliberare a unei dovezi de circulație provizorie, cu posibilitatea de prelungire lunară, până la soluționarea definitivă a dosarului de către instanța de judecată (filele 321, 322 vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Deși, conform art. 111 din OUG nr.195/2002 dovada înlocuitoare a permisului de conducere a fost eliberată de Poliție fără drept de circulație, din cauza infracțiunii ce face obiectul cauzei, ce nu permite emiterea dovezii cu drept de circulație, cererea formulată a fost admisă la data de 21 septembrie 2011, domnul judecător T. neprelungind dovada de circulație, ci acordând pur și simplu dreptul de circulație și comunicând Poliției Rutiere că a acordat dreptul de circulație inculpatului (fila 325, vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Tot astfel, instanța a prelungit dreptul de circulație acordat anterior inculpatului, la datele de 19 octombrie 2011, 23 noiembrie 2011 și 22 decembrie 2011, pentru câte 30 de zile, încheierile prin care s-a acordat dreptul la circulație neputând fi atacate cu o cale de atac separată de fondul cauzei (filele 323-328, 330-332 vol. II dosar de cercetare disciplinară).

După data de 18 ianuarie 2012, când doamna avocat C. a învederat

[REDACTED] instanței că, de comun acord cu clientul său, a reziliat contractul de asistență juridică (fila 334, vol. II dosar de cercetare disciplinară), inculpatul nu a mai solicitat prelungirea dreptului de a circula, deși cauza este în continuare pe rol (filele 335-341 vol. II dosar de cercetare disciplinară).

Secția reține că, din verificarea de către Inspekția Judiciară, prin sondaj, a dosarelor având ca obiect infracțiunea prevăzută de art. 87 alin.5 din OUG nr.195/2002, soluționate de completele P.3 (judecător T.) și P.4 (judecător B.), rezultă că, dintre judecătorii specializați în materie penală, numai domnul judecător T. a admis astfel de solicitări de eliberare a dovezii privind dreptul de circulație.

Împrejurarea invocată în apărare de pârâtul judecător în sensul că și domnul judecător B. ar mai fi admis în anul 2010 astfel de cereri, nu poate fi reținută câtă vreme verificările efectuate prin sondaj nu au confirmat-o (filele 275-407, vol. I dosar de cercetare disciplinară). Mai mult, invocarea nerespectării dispozițiilor procedurale de către un anumit magistrat nu poate constitui o justificare a unei fapte ilicite, cu atât mai mult cu cât domnul judecător trebuie să se pronunțe potrivit propriei convingeri și în conformitate cu legea.

Tot astfel, Secția apreciază irelevante atât apărarea pârâtului potrivit căreia soluția corespundea unei practici constante a sa și a colegilor săi (nu poate fi reținută ca practică constantă pronunțarea a pârâtului a 4 încheieri în același unic dosar, prin care a fost prelungit dreptul de circulație al unui inculpat trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de refuz recoltare probe biologice – filele 73-76 dosarul .../J/21012), cât și apărarea potrivit căreia, după o discuție profesională cu doamna judecător S., președintele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Tribunalului C., domnul judecător ar fi revenit asupra practicii de admitere a unor astfel de solicitări, dat fiind contextul discuției, respectiv afectarea aparenței de imparțialitate a judecătorului.

5. Dosarul penal nr....../.../2011, având ca obiect plângere împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei T. la data de 22 august 2011 și repartizat aleatoriu completului P.3 prezidat de domnul judecător T., cu prim termen de judecată la data de 12 octombrie 2011 (filele 422-444 vol. II dosar de cercetare disciplinară).

La data de 3 august 2011, doamna avocat C. a devenit apărătorul ales al petentei I.C.A., iar la data de 23 august 2011 petenta a formulat cerere de preschimbare a termenului, solicitare admisă de către domnul judecător T. la data de 24 august 2011.

La aceeași dată, prin sentința penală nr....../24 august 2011, s-a admis și plângerea petentei I.C.A., s-a desființat rezoluția nr....../II/2/4 august 2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria T. în dosarul nr....../P/2011 și s-a dispus prelungirea dreptului de circulație al petentei.

Pentru a se pronunța în acest sens, instanța de fond a reținut că petenta este cercetată în dosarul nr....../P/2011 pentru săvârșirea infracțiunii de refuz recoltare probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, prevăzută și pedepsită de art.87 alin.5 din OUG nr.195/2002 republicată, că la data de 23 iunie 2011 aceasta a solicitat prelungirea dreptului de circulație pe drumurile publice pentru o perioadă de 30 de zile, că prin Rezoluția nr....../II/2/2011 din 04.08.2011 pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria T. a fost respinsă cererea sa, dar, față de prezumția de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nevinovăție și față de dispozițiile art.111 alin. 4 și 6 din OUG nr.195/2002, potrivit cărora la cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin.1 lit. b) sau ale alin. 4, procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație cu câte 30 de zile cel mult, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cererea acesteia este întemeiată.

Sentința penală nr.../24 august 2011 a Judecătoriei T. a fost recurată de către Parchetul de pe lângă Judecătoria T., recursul fiind soluționat prin decizia penală nr.../R/14 martie 2012 pronunțată de Curtea de Apel C., în sensul casării în întregime a sentinței penale a instanței de fond și în sensul respingerii, ca inadmisibile a plângerii formulate de petenta I.C.A., împotriva rezoluției adoptate la data de 19 iulie 2011 în dosarul nr.../P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria T. și a rezoluției ...II/2/2011 a prim-procurorului aceluiasi parchet, pe care le-a menținut în întregime.

Totodată, examinând fondul recursului, instanța de control judiciar a constatat că petenta, cercetată fiind pentru comiterea infracțiunii de refuz de recoltare a probelor biologice, prevăzută și pedepsită de art.87 alin.5 din O.U.G. nr.195/2002, a solicitat prelungirea dreptului de circulație pe drumurile publice, însă procurorul de caz i-a respins cererea, reținând că art. III alin.3 din O.U.G. nr.195/2002 prevede că în cazul infracțiunii din speță respectiv art.87 alin.5 din O.U.G. nr.195/2002, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație. Cu aceeași motivare, prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria T. a respins

plângerea petentei formulată împotriva dispoziției procurorului de caz, plângere la care petenta avea dreptul potrivit art.278 Cod procedură penală. Împotriva rezoluției prim-procurorului însă petenta nu avea dreptul de a formula plângere în fața instanței de judecată, deoarece art.278 alin.2¹ Cod procedură penală prevede că plângerea formulată împotriva rezoluției de respingere dispusă de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă.

Așadar, prima instanță era obligată să respingă ca inadmisibilă plângerea și nu să dispună prelungirea dreptului de circulație, drept pe care oricum petenta nu îl mai avea, dovada înlocuitoare a permisului de conducere fiind eliberată fără drept de circulație, astfel încât nu avea ce anume să fie prelungit.

Secția apreciază, în considerarea dispozițiilor art.278 Cod procedură penală, că soluția adoptată în cauză de pârâțul judecător a fost dispusă cu nesocotirea normelor legale.

De altfel, din verificarea de către Inspekția Judiciară, prin sondaj, a dosarelor având ca obiect plângere împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată soluționate de completele P.3 (judecător T.) și P.4 (judecător B.), rezultă că numai domnul judecător T. a admis o plângere întemeiată pe dispozițiile art.278 Cod procedură penală (filele 620-749, vol. I dosar de cercetare disciplinară).

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, (99 lit. b în actuala reglementare) constituie abatere disciplinară „încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Totodată, potrivit prevederilor art.5 alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, judecătorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere ale instanței și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

În conformitate cu dispozițiile art. 9 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe, precum și să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor.

De asemenea, potrivit art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Apreciind situația de fapt prezentată, în considerarea dispozițiilor legale mai sus menționate, Secția constată că pârâțul judecător nu a considerat necesar să se abțină în dosarele în care era apărător doamna C.

L. I., nici măcar în perioada septembrie-noiembrie 2011, când relația dintre cei doi devenise publică.

Totodată, Secția reține că domnul judecător nu a sesizat Colegiul de conducere al Judecătoriei T. cu privire la existența unui conflict între interesele sale și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății și nu a respectat dispozițiile legale privind interdicțiile.

Mai mult, Secția are în vedere faptul că dosarele în care doamna avocat C. L. I. a reprezentat părțile la un moment dat și în care există starea de incompatibilitate au rămas spre soluționare domnului judecător T. H. O., intenția sa în sensul soluționării acestor cauze fiind clară, deoarece domnul judecător nu a înțeles să formuleze cereri de abținere în cauzele menționate, deși suspiciunile asupra imparțialității și obiectivității sale persistă.

În condițiile în care, astfel cum s-a reținut, unele dintre soluțiile pronunțate de domnul judecător H. O. T. au fost adoptate cu nesocotirea normelor de procedură civilă sau penală aplicabile și sunt favorabile părților apărute de doamna avocat C. I. L., Secția apreciază că natura relației dintre domnul judecător T. și doamna avocat a fost de natură a crea atât o aparență vădită de lipsă de imparțialitate, cât și o practică judiciară bazată pe o aplicare incorectă a legii, fiind afectate imaginea publică și credibilitatea profesională a domnului judecător precum și a întregului corp de judecători al instanței. De altfel, Secția apreciază că în rândul opiniei publice s-a născut bănuiala că soluțiile pronunțate în dosarele menționate reprezintă o consecință a caracterului foarte personal al relației dintre domnul judecător T. și doamna avocat, iar nu o urmare a aplicării corecte a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

legii.

Deși folosită conceptual ca fiind echivalentă cu independența, imparțialitatea nu se identifică cu aceasta, deoarece imparțialitatea nu vizează capacitatea judecătorului de a se sustrage influențelor sociale, specifică independenței, ci capacitatea acestuia de a evita prezumarea soluției litigiului fără ca părțile să fi fost ascultate în cauză.

Esența principiului imparțialității constă, de altfel, în obligația judecătorului de a se abține atunci când se află într-o situație de recuzabilitate, evitând astfel a se interpreta de către un observator rezonabil privilegierea unei părți sau a unui anumit rezultat al procesului.

De altfel, Principiile de la Bangalore consacră imparțialitatea, dispunând în punctul 2.2." Judecătorul va veghea ca prin conduita sa, atât în cadrul instanței cât și în afara ei, să mențină și să crească încrederea publicului, a profesiei judiciare în imparțialitatea sa și a puterii judecătorești".

Existența unei relații intime între domnul judecător T. și doamna avocat C. I. L. este de natură, prin ea însăși, să justifice anumite bănuieli publice privitoare la lipsa de imparțialitate a domnului judecător, subsumat intenției de a favoriza părțile pe care doamna avocat C. le apără în procesele pe care judecătorul le soluționează.

Totodată, Secția are în vedere faptul că normele privind abținerea au fost instituite de legiuitor ca o garanție a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce presupune ca soluționarea oricărei cereri formulate pe parcursul judecății să se facă de către un judecător imparțial și independent.

De altfel, prin încălcarea normelor referitoare la interdicții și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

incompatibilități se produce ca și consecință o știrbire a aparenței de imparțialitate, condiție care trebuie să existe în persoana judecătorului care soluționează orice pricină.

În concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de „imparțialitate” la care face referire art. 6 alin.1 este apreciată într-un dublu sens: pe de o parte, ea are din punct de vedere subiectiv, încercarea de a determina convingerea personală a unui judecător într-o anumită împrejurare, semnificând așa-numita imparțialitate subiectivă, iar pe de altă parte, această noțiune cuprinde un demers obiectiv ce presupune a se determina dacă judecătorul oferă toate garanțiile suficiente pentru a exclude, în persoana lui, orice bănuială legitimă, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă a tribunalului.

În privința imparțialității subiective, având în vedere că aceasta pune în discuție „forul interior” al judecătorului, Curtea Europeană a stabilit principiul potrivit cu care aceasta se prezumă până la proba contrarie, în timp ce, cu referire la imparțialitatea obiectivă, Curtea a arătat că aparențele au un rol deosebit, dat fiind că instanțele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

De aceea, Curtea a decis în mod constant că orice judecător despre care se poate crede că nu ar fi pe deplin imparțial cu privire la judecarea cererilor cu care a fost investit, este obligat să se abțină, dat fiind că în privința imparțialității obiective, aparențele au un rol decisiv.

În prezenta cauză, aparența oferită părților din proces nu a fost aceea a imparțialității obiective, ci dimpotrivă, se poate reține, în opinia Secției, o concluzie contrară, generată de legătura notorie de prietenie dintre judecătorul care soluționează o cauză și avocatul care reprezintă una dintre

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

părți.

Cu privire la susținerile pârâtului privind capacitatea sa de a separa viața profesională de cea personală, Secția apreciază că acestea nu au relevanță în cauză, deoarece se consideră a fi afectată, după cum s-a arătat, imparțialitatea obiectivă, iar nu cea subiectivă.

De asemenea, Secția are în vedere faptul că decizia doamnei C. L. I. de a rezilia contractele cu părțile din dosarele repartizate spre soluționare pârâtului judecător în prima jumătate a lunii ianuarie 2012, după sesizarea Inspecției Judiciare, nu poate justifica lipsa unei declarații de abținere a pârâtului judecător, cu atât mai mult cu cât în dosarele respective pendinte există în continuare suspiciuni asupra imparțialității și obiectivității domnului judecător.

Totodată, Secția constată că obligația legală impusă implicit magistratului în situația existenței unor incompatibilități și interdicții nu presupune formularea, anterior, de către părțile din dosare a unor cereri de recuzare, conduitele părților și ale magistratului cauzei fiind independente și neputând fi impus un anumit comportament părților, prioritar celui impus magistratului.

Față de considerentele de mai sus, Secția constată că prin încălcarea de către domnul judecător T. H. O., a dispozițiilor legale privind incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute pentru magistrați într-un număr de 14 dosare (9 penale și 5 civile), a fost știrbită aparența de imparțialitate obiectivă, care este o garanție a dreptului la un proces echitabil, cu atât mai mult cu cât domnul judecător exercită și funcția de președinte al instanței. Legătura de cauzalitate dintre omisiunea ce constituie fapta ilicită și consecința produsă, rezultă ex-re, din materialitatea faptelor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Conform dispozițiilor art. 99 lit. h din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată (99 lit. t în actuala reglementare), constituie abatere disciplinară exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Potrivit art.5, art.16 și art.17 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.387/2005 republicată și modificată, judecătorii au îndatorirea să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, a prevederile legale, să dea dovadă de competență profesională, inclusiv în exercitarea funcțiilor de conducere în care sunt numiți.

În considerarea acestor texte legale, Secția apreciază că judecătorul este obligat, pe de o parte, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, să cunoască și să-și asume efectele încălcărilor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale, a căror cunoaștere și respectare este obligatorie.

Secția constată că normele de procedură nerespectate de către pârâțul judecător, în special dispozițiile art. 403 Cod procedură civilă și dispozițiile art. 522¹ Cod procedură penală nu sunt susceptibile de interpretări și nu au generat de-a lungul timpului o practică neunitară, astfel încât aplicarea lor în mod nelegal denotă o rea-credință din partea pârâtului judecător.

Atitudinea psihică a pârâtului este cu atât mai evidentă cu cât soluțiile prezentate sunt contrare practicii sale și a instanței, iar părțile în favoarea cărora au fost pronunțate erau reprezentate/asistate de doamna avocat L. I. C.

De asemenea, Secția constată că în dosarul civil nr. .../.../2011, petentul care nu a semnat cererea era numitul R. C., aceeași persoană cu cea care a formulat cererile de suspendare provizorie a executării silite.

Cu referire la dosarul nr. .../.../2011, Secția reține că pârâtul judecător a avut în vedere în considerentele încheierii pronunțate o altă situație de fapt (judecarea și condamnarea în lipsă a părții), diferită de cea reală, tocmai pentru a putea aplica dispozițiile art. 522¹ Cod procedură penală.

Totodată, Secția apreciază că prevederile art. 111 din OUG nr.195/2002, incidente în dosarul nr. .../.../2011, nu sunt susceptibile de interpretări, astfel că modalitatea în care pârâtul judecător a înțeles să acorde dreptul de circulație, deși inculpatului îi fusese eliberată anterior o dovadă fără drept de circulație, măsură fără suport legal, dovedește o re-credință din partea acestuia.

Susținerile pârâtului în sensul că au fost pronunțate și alte astfel de dosare nu a fost dovedită. Este adevărat că pârâtul a depus la filele 73-76 patru încheieri pronunțate într-un dosar în care a fost solicitată prelungirea unei dovezi de circulație, însă, pe de o parte această soluție apare ca fiind singulară, iar pe de altă parte dosarul are ca obiect prelungirea unei dovezi cu drept de circulație, iar nu acordarea dreptului de circulație.

O nesocotire evidentă a aceluiași norme legale a intervenit și în dosarul nr. .../.../2011, când pârâtul judecător a admis o cerere de

prelungire a dreptului de circulație pe drumurile publice, deși dosarul având ca obiect săvârșirea infracțiunii de refuz recoltare probe biologice se afla pe rolul parchetului, procurorul respinsese cererea, iar o cerere împotriva rezoluției prim-procurorului prin care fusese respinsă plângerea împotriva măsurii procurorului era inadmisibilă.

Față de cele reținute, Secția apreciază că domnul judecător a săvârșit și abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. h din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, deoarece acesta nu a respectat, cu rea-credință, normele de procedură aplicabile în anumite dosare în care doamna avocat C. I. L. avea calitatea de apărător al uneia dintre părți, tocmai pentru a pronunța soluții favorabile acestei părți.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului T. H. O..

La individualizarea sancțiunii, Secția are în vedere gravitatea concretă a faptelor săvârșite, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale, consecințele negative asupra drepturilor procesuale ale părților adverse celor reprezentate/asistate de doamna avocat C. I. L., dar și atitudinea nesinceră a pârâtului-judecător, ce reiese din declarațiile sale contradictorii asupra anumitor aspecte.

Nu în ultimul rând, Secția ia în considerare împrejurarea că pârâtul-judecător deținea și deține funcția de președinte al Judecătoriei T., iar, în vederea pronunțării unor soluții favorabile anumitor părți, a profitat tocmai de atribuțiile conferite de această calitate, astfel că urmează a aplica sancțiunea excluderii din magistratură, prevăzută de art. 100 lit. e) (lit. d în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reglementarea anterioară) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului T. H. O. - judecător în cadrul Judecătoriei T.

În baza art. 100 lit. e) (lit. d în reglementarea anterioară) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului T. H. O. - judecător în cadrul Judecătoriei T., sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, **14 noiembrie 2012.**

PREȘEDINTE

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro